ΑΛΒΑΝΙΚΗ ΜΕΛΙΣΣΑ

(Βηλίεττα Σχιυπητᾶρε).

ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ
ΑΛΒΑΝΟ-ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ

ΠΕΡΙΕΧΟΝ

Μέρος ἱστορίας «Δῶρα Ἰστριὰς—ἡ Ἀλβανικὴ φυλὴ»,
Ἀλβανο-Ἑλληνικὰς Παροιμίας καὶ Αἰνίγματα,
Ἀλβανικὰ κύρια ὀνόματα,
Ἄσματα καὶ Παραμύθια Ἀλβανικὰ,
καὶ Ἀλβανο-Ἑλληνικὸν λεξιλόγιον μετὰ παραβολῆς
Ἀλβανικῶν λέξεων πρὸς ἀρχαίας ἑλληνικάς.

ΣΥΝΤΑΧΘΕΝ

ΥΠΟ

Θ. ΝΗΤΣΟΥ.

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΔΑΠΑΝΗ
ΤΩΝ ΦΙΛΟΜΟΥΣΩΝ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΩΝ.

ΤΗ ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ ΤΟΥ
Δ. Α.

ΕΝ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑ.
Τύποις ΞΕΝΟΦΩΝΤΟΣ Ν. ΣΑΛΤΕ.
1878.

Ekst

ἐν Κωνσταντινουπόλει Πατριαρχείου, καὶ τῆς ἐν Ἀθήναις Κυβερνήσεως πολιτικὴ, ἥτις ἀντὶ ἑνώσεως ἔφερε σχίσμα, καὶ ἀντὶ ὑποταγῆς καὶ ἀπορροφήσεως ἔφερε μῖσος φυλετικὸν ἀδιάλλακτον. Ὡς ἔχουσι νῦν τὰ πράγματα, μεταξὺ ὀλιγίστων Ἀλβανῶν δύναται νὰ εἰσχωρήσῃ ὁ ἑλληνικὸς πολιτισμὸς, μεταξὺ ἐκείνων, οἵτινες μετέχουσι παιδείας τινός· ἀλλὰ μεταξὺ τοῦ ὀγκωδεστέρου ἀλβανικοῦ πληθυσμοῦ, εἰς τὴν οἰκογένειαν τοῦ τεχνίτου, καὶ βιομηχάνου, εἰς τὴν καλύβην τοῦ ποιμένος, πῶς δύναται νὰ εἰσχωρήσῃ ὁ ἑλληνισμὸς ἐὰν δὲν μεταδοθῶσιν αἱ ἑλληνικαὶ ἰδέαι διὰ τῆς χρήσεως τῆς καθομιλουμένης αὐτῶν ἀλβανικῆς γλώσσης; ἢ πρέπει νὰ περιμένῃ τις ἵνα ἐκμάθῃ ἁπαξάπας ὁ ἀλβανικὸς λαὸς τὴν γραπτὴν τῶν Ἀθηνῶν ἑλληνικὴν γλῶσσαν, καὶ ἔπειτα νὰ ἀρχίσῃ τὴν μετάδοσιν τῶν ἑλληνικῶν ἰδεῶν; ἕως τότε θὰ παρέλθωσιν αἰῶνες πολλοί. —Παράδειγμα ἔστωσαν τὰ πέριξ τῶν Ἀθηνῶν ἀλβανικὰ χωρία, ὅπου εἰς τὰ πρόθυρα αὐτῆς τῆς ἑλληνικῆς πρωτευούσης, καὶ μετὰ πεντήκοντα ἑλληνικῆς βασιλείας ἔτη, δὲν ἔμαθον ἀκόμη οὐδὲ μίαν λέξιν νὰ ὁμιλῶσιν ἑλληνιστί.

Ἄλλως τε, ἐγκαταλειπομένης τῆς Ἀλβανίας εἰς τὴν ἑαυτῆς ἀμάθειαν ἄνευ ἐγχωρίων γραμμάτων καὶ σχολείων τοῦ λαοῦ, θὰ σπεύσωσιν τότε οἱ Σλαῦοι μὲ ἰσχυρώτερα καὶ πρακτικώτερα μέσα πρὸς καταβρόχθισιν τῆς Ἀλβανικῆς φυλῆς. Ἤδη οἱ Μαυροβούνιοι κατέρχονται ἐκ τῶν γυμνῶν καὶ ἀγόνων αὐτῶν ὀρέων πρὸς κατάκτησιν καὶ ἐκσλαβισμὸν τῆς βορείου Ἀλβανίας, καὶ οἱ Σέρβοι σπεύδουσιν ἐπὶ τῷ αὐτῷ σκοπῷ ἐξ ἀνατολῶν. Οὐδὲ μένουσι μὲ ἐσταυρωμένας τὰς χεῖρας τῆς Ῥώμης οἱ προπαγανδισταὶ μοναχοί, ἀλλὰ εἰ ἀλβανικῶν ἤτοι ἐν Ἀλβανικῇ γλώσσῃ γεγραμμένων κατηχήσεων, ὁμιλιῶν, καὶ συναξαρίων, προσηλυτίζουσιν ὑπὲρ τὸ ἥμισυ τοῦ ἀλβανικοῦ πληθυσμοῦ εἰς τὸ λατινικὸν δόγμα καὶ τὸν ἰταλικὸν ἐθνισμόν. Ἐν ᾧ ἐὰν ἐξεπαιδεύετο ὁ Ἀλβανὸς ἐν τῇ μητρικῇ του γλώσσῃ ὑπὸ ἑλληνιζόντων διδασκάλων καὶ κληρικῶν, καὶ ἐὰν μετεφυτεύετο ἐν αὐτῷ ἡ ἑλληνικὴ ἰδέα διὰ τῆς καθομιλουμένης αὐτοῦ ἀλβανικῆς φράσεως, ἤθελε ριζωθῇ ἐν αὐτῷ ἐπὶ τοσοῦτῳ ὁ ἑλληνικὸς πατριωτισμὸς καὶ ἡ αὐτοσυνείδησις, ὥστε νὰ εἶναι ἱκανὸς νὰ ὑπερασπισθῇ τὴν φύσει ὀχυρὰν καὶ ἀπόρθητον πατρίδα του, καὶ τὸν ἑλληνικὸν ἐ-

θνισμόν του, καὶ θὰ ἔκλινε τὸν νοῦν καὶ τὴν καρδίαν του οὐχὶ πρὸς τοὺς Σλαύους καὶ Ἰταλοὺς, ἀλλὰ μᾶλλον πρὸς τὴν μητέρα Ἑλλάδα, φέρων εἰς μνήμην τοὺς προγόνους του Ἠπηρώτας καὶ Μακεδόνας, καὶ τοὺς ἐν τῇ ἐλευθέρᾳ Ἑλλάδι ὁμοφύλους του καὶ τῆς μεγάλης πατρίδος προμάχους Σουλιώτας, Πετσιώτας, Ὑδραίους, καὶ λοιπούς.

Ἀλλὰ καὶ ἡ Ἑλλὰς ὀφείλει νὰ φέρηται πρὸς τοὺς Ἀλβανοὺς ὡς ἀληθὴς καὶ φιλόστοργος μήτηρ, ὁμιλοῦσα αὐτοῖς εἰς τὴν νηπιακήν των καὶ οἰκιακὴν γλῶσσαν, οὐχὶ δὲ ὡς κακόζηλος μητρυιὰ ὁμιλοῦσα αὐτοῖς διὰ μιᾶς καὶ ἀπροετιμάστως τὴν διὰ τοὺς πεπαιδευμένους ὡρισμένην γλῶσσαν τοῦ Ξενοφῶντος καὶ Θουκυδίδου, τὴν ὁποίαν αὐτοὶ μὴ ἐννοοῦντες σκοτίζονται τὴν διάνοιαν καὶ μένουσι νωθροὶ, καταφρονούμενοι παρὰ τῶν ἄλλων ἀδελφῶν των ὡς ἄξεστοι, χυδαῖοι, καὶ ἀπόβλητοι, τὴν ἑλληνικὴν δῆθεν εὐγένειαν ἀσχημίζοντες, ὑποβολιμαῖοι ἀδελφοί.

Ἡ Ἑλλὰς, ὡς φιλόστοργος μήτηρ ἔπρεπε νὰ περιθάλψῃ οὐχὶ μόνον τοὺς ὁμοθρῆσκους ἐκ τῶν Ἀλβανῶν, ἀλλὰ καὶ αὐτοὺς τοὺς μωαμεθανίζοντας καὶ λατινίζοντας Ἀλβανοὺς, οἵτινες μεθ' ὅλας τὰς θρησκευτικὰς αὐτῶν διαφορὰς διασώζουσιν ἀκμαῖον τὸν ἐθνικὸν αὐτῶν πατριωτισμόν, καὶ πρὸς τοὺς συμπολίτας των ὀρθοδόξους χριστιανοὺς ἔδειξαν πάντοτε ἀδελφικὴν ἀγάπην, καὶ συνέζησαν ἐν πλήρει ἁρμονίᾳ μετ' αὐτῶν. Οὔτε δύναται νὰ ὑπάρχῃ μεγαλητέρα ἀνεξιθρησκεία ἐκείνης, ἥτις ἐπικρατεῖ μεταξὺ τῶν Ἀλβανῶν, οὐδὲ μεταξὺ τῶν μᾶλλον πεπολιτισμένων ἐθνῶν. Ὁ Ἀλβανὸς ἀγαπῶν ἐξόχως τὴν πατρίδα του ἀγαπᾷ καὶ τὸν ὁμόφυλόν του, καὶ ὅταν ἀκόμη εἶναι ἀλλόθρησκος, διότι τὴν θρησκείαν ἔχει ἐν δευτέρῳ λόγῳ, ὅταν πρόκειται περὶ τῆς κοινῆς πατρίδος. Ἐν τοῖς ἡρωϊκοῖς ἄσμασι τοῦ λαοῦ ἀπαντῶσι πολλὰ τοιαῦτα παραδείγματα ἀμίμητα ἀνεξιθρησκείας καὶ πατριωτισμοῦ.

Εὔχομαι ἡ παροῦσα ἀλβανολογικὴ συγγραφὴ νὰ καταστῇ κοινὸν ἀνάγνωσμα πᾶσιν ἐν γένει τοῖς Ἀλβανοῖς ἄνευ διακρίσεως πολιτικοῦ φρονήματος ἢ θρησκευτικῆς δοξασίας, τοῖς δὲ σπουδάζουσιν ἐκ τῶν φιλολόγων ἀνδρῶν ἀφορμὴ τελειοτέρων μελετῶν καὶ ἐθνολογικῶν ἄλλων σκέψεων.—

Ἐξ Αἰγύπτου. Κατὰ μῆνα Μάρτιον ἔτους σωτηρίου 1878.

ΕΥΘΥΜΙΟΣ ΜΠΤΚΟΣ.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

1) Ἀλφάβητον γενικὸν Ἀλβανο-Ἠπειρωτικόν.
2) Σημείωσις τῶν Συγκεκομμένων λέξεων.
3) Ἀπόσπασμα μελέτης ἱστορικῆς, φερούσης τίτλον «Ἡ Ἀλβανικὴ φυλὴ» ἣν συνέγραψεν ἡ Ἀλβανὶς τὴν καταγωγὴν Δῶρα Ἰστριὰς, καὶ μετέφρασεν Ἀλβανιστὶ ὁ ἐν Λιβόρνῳ τῆς Ἰταλίας Δημήτριος Καμάρδας.
4) Ἀλβανικαὶ παροιμίαι.
5) Αἰνίγματα ἀλβανικά.
6) Ἀλβανικὰ ὀνόματα καὶ ἐπώνυμα
7) Ἀλβανικὰ ἄσματα τῆς μεγάλης Ἀλβανίας καὶ τῶν ἐν Ἑλλάδι καὶ Ἰταλίᾳ ἀλβανικῶν ἀποικιῶν, ἡρωϊκὰ, ἐρωτικὰ, γαμήλια, κωμικὰ καὶ ἀλληγορικά.—
8) Παραμύθια ἀλβανικά.
9) Λεξιλόγιον ἀλβανο-ἑλληνικὸν τῶν ἰδίᾳ κατὰ διαλέκτους ἐν χρήσει, καὶ ἄλλων σπανίων λέξεων μετὰ παραβολῆς ὁμοίων ἐκ τῆς ἀρχαίας ἑλληνικῆς.

BIBLIOTHECA

ΑΛΦΑΒΗΤΟΝ ΓΕΝΙΚΟΝ

ΑΛΒΑΝΟ - ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΟΝ

ΥΠΟ

Δημητρίου Καμάρδα ἐν Λιβόρνῳ (πλὴν τοῦ b καὶ d).

Α α. ὡς τὸ ἑλληνικόν.

Β β. » »

B b. ὡς τὸ ἰταλικὸν b, π. χ. bούρη = ἀκμαῖος τὴν ἡλικίαν, ἀνδρεῖος, σύζυγος καὶ τὸ ἰταλ. bene = καλῶς.

Γ γ. ὡς τὸ ἰταλ. g πρὸ τοῦ α, ο, ου· οἷον godo = ἀπολαύω· gliaccio = κρύσταλος· τὸ γερμαν. gehen = πηγαίνειν, καὶ τὸ ἀλβαν. γῖνι = χορτάζω.

Γι γι. τραχύτερον τοῦ ἑλληνικοῦ γ πρὸ τοῦ ε, η, ι· ὡς τὸ ἀλβανικ. γιάκ = αἷμα, γιερῖ = συγγένεια, γίθη = ὅλος, γιυλιπήρη = βελόνη.

J j, ἢ ι ὡς τὸ ἰταλ. j, π.χ. jeri = χθὲς, καὶ τὸ ἀλβ. jàμ = εἶμαι.

Δ' δ. ὡς τὸ ἑλλην. (ἡ ἀπόστροφος ἐν χρήσει μόνον εἰς τὴν χειρογραφίαν.)

Δ ἢ D d. ὡς τὸ ἰταλ. d, π. χ. dolore = πόνος, καὶ τὸ ἀλβαν. dorη = χείρ.

Dσ dσ. ὡς τὸ ἰταλ. zo, οἷον mezzo = ἥμισυ, καὶ τὸ] ἀλβ. dσάνdση = ἐλάττωμα, σκάνδαλον.

Dς dς. ὡς τὸ ἰταλ. gi π. χ. giorno = ἡμέρα καὶ τὸ ἀλβαν.] dςόκε = φλοκάτα.

Ε ε.

Ζ ζ

Ζς ζς. ὡς τὸ γαλλ. j, π.χ. jour = ἡμέρα, καὶ τὸ ἀλβ. ζςοῦbρη = σοῦφρα.

Η η. ὡς τὸ ἄφωνον γαλλ. e, οἷον je te donne = σοὶ δίδω.

Θ θ.

Ι ι.

Κ κ. ὡς τὸ ἑλλην. πρὸ τοῦ α, ο, ου, οἷον κέε = ἔχεις, κῦ =

οὗτος. καὶ τὸ ἰταλ. chicca = κουλλούρια, chiesa = ἐκκλησία.

Κι κι ὡς τὸ ἑλλην. κ πρὸ τοῦ ε, η, ι π. χ. κέλης = κᾶλίη καὶ τὸ ἀλβ. κιάφη — αὐχὴν, κιοῦλ = κουρκοῦτι.

Λ λ ὡς τὸ ἑλλην. πρὸ τοῦ α, ο, ου, π. χ. λαλῶ = φλιὰς, καὶ τὸ ἀλβ. βάλε = χορὸς, διᾶλι = ὁ διάβολος.

Λι λι ὡς τὸ ἑλλην, ὑγρὸν πρὸ τοῦ ε, η, ι, π. χ. λέγω = θέμ, καὶ τὸ ἀλβ. λιᾶνι = λούω, λιούτεμ = παρακαλῶ.

Μ μ.

Ν ν.

Νι νι ὡς τὸ ἰταλ. gn π. χ. gnorri = ἀμαθὴς, καὶ τὸ ἀλβ. νιῆ = ἕν, νιερῖ = ἀνήρ.

Ο, ὴ Ω ο, ὴ ω.

Ὸ ὴ Ου, ὸ ὴ ου.

Π π.

Ρ. ρ.

Ῥ ῥ. (ἐν ἀρχῇ) διπλοῦν ρρ.

Σ σ. καὶ (τὸ τελικὸν) ς

Σ; σς ὡς τὸ ἀγγλ. sh, καὶ τὸ ἰταλ. sce, π. χ. scendo = καταβαίνω, καὶ τὸ ἀλβ. σκάλίη = σκέλος.

Τ τ.

Τσ τσ. ὡς τὸ ἰταλ. zz, π. χ. fazzoletto = μανδήλιον, καὶ τὸ ἀλβ. τσούτση = κοράσιον.

Τς τς ὡς τὸ ἰταλ. ci π. χ. cento = ἑκατὸν καὶ τὸ ἀλβ. τςοῦν = παιδίον.

Υ υ. ὡς τὸ γαλλ. u, π. χ. plume = γραφὶς, καὶ τό ἀλβ. ῦλ = ἄστρον.

Φ φ.

Χ χ. δασύτερον τοῦ ἑλλην. πρὸ τοῦ α, ο, ου, ὡς τὸ γερμανικὸν habe = ἔχω, καὶ τὸ ἀλβ. χᾶ = τρώγω.

Χι χι. ὡς τὸ ἑλλην. πρὸ τοῦ ε, η, ι, π. χ. χιὼν = dnbόρη, καὶ τὸ ἀλβ. χίίμη = κατήφορος, χιάουρ = ὀσμή.

Σημ. Ἡ περισπωμένη δεικνύει, ὅτι τὸ φωνῆεν ἐπὶ τοῦ ὁποίου τίθεται εἶναι μακρὸν, ἢ ἐπέχει τόπον δύο φωνηέντων.

PRONONCIATION
de l' Alphabet Albanais.
D' après D. Camarda (de Sicile)

A, a comme le français a

B, 6. » » v

B, b. » » b comme dans le mot, bou.., généreux et le mot fr. bon.

J, j, ou. ι comme dans le mot ital. jeri et l' alb. jáμ = je suis.

Γ, γ. cette lettre se prononce toujours comme la g fr. dans les mots garçon, guide (accompagnée de la lettre j.

Γι, γι. elle se prononce comme le γ grec, devant α, ε, ι, η, exp. γjάκ = le sang, γjυλjπήρη = l' aiguille.

Δ' δ. comme le dhelta grec. (l' apostrophe est d' usage seulement pour le manuscrit.)

D, d. comme le fr. d dans le mot don alb. dόρη = la main.

Dσ, dσ. comme dans le mot ital. mezzo. alb. dσάνδση = scandale défaut.

Dς, dς. comme dans l' ital giorno, alb. dsóuε = jaquette

E, ε. » é fermé.

Z, ζ. » z franc. ou s entre deux voyelles.

Zς, ζς. » j » dans le mot jour

H, η. e muet fr. dans les mots je te donne.

Θ, θ. comme le theta grec Θέμ = je dis.

I, ι. » i franc dans le mot imiter.

K, κ. » c » devant a, o, u, κέε = tu as, κῦ = celui-ci et le mot ital. chiesa.

Kj, κj. comme le k grec devant les lettres ε, η, ι, Kjάφα.

Λ, λ. » le franc. ou comme dans le mot grec λαλῶ alb. bάλε = le bal, dιάλι = le diable.

Λj, λj. comme ille mouillé. ou comme dans le mot grec

λέγω alb. λιᾶνι = je lave, λιούτεμ = je prie.'

M, μ. comme m fr.

N, ν. » n »

Ni, νi. comme le gn fr. dans ignorance, alb. νiῆ = un, νiεερῖ = homme.

O, o, ou, ω. comme o français

Ȣ, ȣ. = ου. » ou »

Π, π. » p »

P, ρ. » r »

'P ῥ. avec l' esprit dure au commensement du mot se prononce comme deux rr

Σ, σ, ς. comme s français.

Σϛ, σϛ. » l' Anglais sh ou l' ital. sce = σϛάλιη = les jambes.

T, τ. comm t

Tσ, τσ. » zz ital. dans le mot pezzo, alb. τσούτση = fille.

Tϛ, τϛ. » le c ital. dans le mot cento, alb. τϛοῦν = enfant.

Υ, υ. » le fr. u dans plume, alb. ῡλ = étoile.

Φ, φ. » f »

X, χ. cette lettre se prononce comme h aspiré, ou comme dans le mot Allemand habe = j' ai, Alb. χᾶ = je mange, χέλιη = je tire ect.

Xj, xj Comme χ grec devant ε, ι, υ, ect. comme χίμη = le penchant, χiάουρ = ι' odeur. —

Remarque L' accent circonflex fait savoir que la voyelle, sur laquelle il se met est longue ou qu' elle tient lieu de deux voyelles.

Σημείωσις τῶν συγκεκομμένων λέξεων.

ἀλβ. — ἀλβανιστί.
ἀλβ. ἑλλ.—ἀλβανο-ἑλληνιστί, ἤτοι κατὰ τοὺς ἐν Ἑλλάδι Ἀλβανούς.
ἀλβ. ἰταλ.—ἀλβανο-ἰταλιστί, ἢ κατὰ τοὺς ἐν Ἰταλίᾳ Ἀλβανούς.
ἀλβ. πτ. — κατὰ τὸν Ἀλβανὸν ποιητὴν τοῦ τυχόντος ᾄσματος.
ἀρβ. — ἀραβιστί.
ἀρσν. — ἀρσενικόν.
βουλ. σύγγραμμα Βουλῆ τοῦ ἔτους 1664, ἐν Ῥώμῃ.
βλγ. — βουλγαριστί.
γαλλ. — γαλλιστί.
γ. — γεγιστί, κατὰ διάλεκτον τῶν γεγῶν.
γερ. — γερμανιστί.
Δρσ. — Εὐαγγέλιον ἀλβ. Δόρσα ἐν Λονδίνῳ, 1869.
δρ. — δωρικῶς.
ἐκκλ. — ἐκκλησιαστικῶς.
ἑλλ. — ἑλληνιστί.
ἐνργ — ἐνεργητικόν.
ἐπτπ. — ἐπιτοπίως ἐν τῇ κυρίως Ἀλβανίᾳ.
ἐπίῤῥ. — ἐπίῤῥημα.
θλκ. — θηλυκόν.
ἴδ. — ἴδε, ζήτει·
ι, ἢ ε — τὸ προτασσόμενον ἄρθρον τῶν ἐπιθέτων ὀνομάτων.
ἰδιαι. — ἰδιαιτέρως.
Κμρδ. — γραμματολογ. Δ. Καρμάδα τοῦ 1864, ἔτους.
χρστφ. — ἀλβ. συγγράμματα Κ. Χριστοφορίδου.
κοιν. — ἡ κοινὴ γλῶσσα τοῦ λαοῦ.
κυρ. — κυρίως.
λατ. λτν ἢ λτ. — λατινιστί.
λ. — λεξιλόγιον τοῦ παρόντος.
μέσ. — μέσης διαθέσεως ῥῆμα.
μτφρ — μεταφορικῶς.
μτχ. — μετοχή.
Νμ. — σύγγραμμα ἀλβ. Ναοὺμ Βεκιλχάρτζη.
ὁμηρ. — ὁμηρικόν.

BKSH

οὐδέτ. — οὐδέτερον.
πθτ. — παθητικόν.
πρβλ. — παράβαλε.
πρφθ. — παραφθορὰ γλώσσης, ἤτοι τουρκικῆς τῶν ἀλβανῶν.
πρσ. — περσιστί.
πλθ. — πληθυντικῶς.
πραγμ. — πραγμάτων.
πρστκ. — προστακτικόν.
σανσ. — σανσκριτιστί.
Σκδρ. — Σκόδρα, ἡ πόλις,
σπν. — σπανίως.
τρκ. — τουρκιστί.
τσκ. — διάλεκτος Τοσκαρίας.
ὑδρ. — διάλεκτος Ὕδρας.
φρσ. — φράσις.
φυτ. — φυτόν.
Χἄν. — Albanesische studien Hahn, 1854.
Concil. — Concilli provintiaalli, 1703, δευτέρα ἔκδοσις ἐν Ρώμῃ 1867.

ВКSН

ΔΩΡΑ ΙΣΤΡΙΑΣ

Η ΑΛΒΑΝΙΚΗ -ΠΕΛΑΣΓΙΚΗ- ΦΥΛΗ(1)

ΕΚ ΤΩΝ

ΔΗΜΟΤΙΚΩΝ ΑΣΜΑΤΩΝ.

(Φυλία Σκιυπητᾶρε 'γκα κήνκατ ε λαούζιτ).

ΜΒΗ τη τετημβηδιέττην ιέτη (κίνβιέτε) ρηκόνεει Γιββόν πησέ Σκιυπηρία σικοῦρίστε νιῆ βέντ άκιη σσοῦμη ι πανιόχουρη, πόσι ατᾶ τη bηρένδησμιτ ε Αμερικίίης νδόνησε ατὴ, βέτημη γῖῆ' ε δέετιτ Ιδρούντιτ ε νδᾶν 'γκα άν' ε βερίουτ. Νδη κητᾶ ρηκίμε, τη κητῖ ιστοριᾶρι, τη κιούαίτουρι, δούκετ πάκ μbηδυσγίη, κίη κᾶ πάκηζη μαδησστίη πηρτὲ Ιταλίίασιτ ἐδὲ Φρήγκίητη κᾶνη πάτουρη γιιθημῶνη τη νιόχουρη μὲ βένδιν ε Σκανδερβέουτ' νδόνησε νούκ' ε πάτην νιόχουρη ἀτὴ άκίη φέελ' έ άκίη χόλη πηρβέτς κοῦρ Φρήγκιητη ουbήνη ζότηρα τη ουιδέεσαβετ (νισίαβετ) Ιόνιης, έ ουαφηρούαν, έ ουνιόχην μὲ τη δηγιούκριν Αλιιπασσάν ε Jανίνης. Πουκεβίλι, κίη κᾶ πουνούκρ' άκίη σσοῦμη σᾶ τη bόνιη λαοχίεσσιμε δηρειτηρίμετ (λίκίην) ε τη κρησστέρηβετ Ανατολίίης, λίηγίηρῶν έ πηρμέντ ρηνδόμ Σκιυπητᾶρητ νδη ιστορῖ τη τῖιη μbί κρυενγρίτηίην έ Ελάδης, εδὲ πηρέι σσοῦμη κρέρησς τη «Οδιπορίης» τῖιη μούντ τη μάρρηνίημ κησίλη έ μήνδηιη, κίη τη να bηιένίη μbη κητὴ πούνη. Νδηρκάκιε ζεμηρμάδι έ ι δίησμι κόσουλ' ι Φρηγκίίης νδη Jανίνη μὲ σπῦρτιν πλίὸτ μὲ κουιτίμε έ πηρμενδίμε κλασίκη(λ)κῖσς σύυνη

(1) Κητὴ πιέσση τη Ιστορίης, «Δόρα d' Ίστρια,» κίη ουσσπάλ νδη διτητόρετ «'Επιθεώρησις τῶν δύο κόσμων» μbη τη 1ην ε Μάιιτ, 1866, νη Παρὶς, κίη ε 'νκηθύεν θουαίσὲ μbη τη γίίθα γιούχηρατ ε Ευρώπης ε δὲ Ζότι Καμάρδα, Σκιυπητᾶρ 'γκα Σικιελλία ε 'νκηθέου, μbη γιούχην Σκιύπε μὲ σκρόνία Ιταλίίσστε μbη, 1867, ε μόρρα πηρέι κητῖ Ζότι, σεπσὲ νδη Σκιυπηρῖ τη πόσστημε, τη πάκη νιέρηζη δίνη σκρόνίατ Ιταλίίεστε.

μῆ σσοῦμη μbη Γρέκηρατ, σεσᾶ μbη « Βαρβάρητ Σκιυπητᾶρη »; Αμὰ νοὺκ' ι γιάου ατςτοὺ φτςατᾶρητ ατῖι Cerfbeer 'γκα Αλτατία, ι τσίλιι, πάσσι ίτς bῶρη Μυσυλιμὰν νήνη έμηρην Ibραὶμ Μανσοὺρ Εφένδι, σςπάλτε νη Παρὶς μbη, 1827, κουιτίμετ ε τῖιη μbι Ελλάδην εδὲ μbὶ Σκιυπηρίην. Ι χύπουρη πηρέι νιῆ πατριοτισμόι τη φόρτι, εδὲ ιέτουρ' Αλσατσιὰν, νδύνησε ίτς bῶρη Οθομὰν εδ' ουςτηρτούαρ, Cerfbeeri, νδιέεν νιῆ νδιέιμε τη χίδουρη, έ νιῆ ζιάρρ τη μάθ νδη ζέμηρη τη τῖιη πηρ ατῶ φυλίία τη τρούβουλα εδὲ λιουρτητᾶρε, κὶη πάκ ου χᾶ μᾶλι πηρ bετηbέτηχεν, πηρ σεσσίμ, εδὲ πηρ πάκιηίη, πηρ τρασσηγίμιν ε ιέτης τῦρε, νδη τη τσίλιατη κάφσα έ σένδε φυλίίατ ε Γιερμανίης άπιν τη μάθ τσιμίμ. 'Γκα τη τῆρη [Σκιυπητᾶρητ Οθομάνη έ τη κρητστέρη, πάσσι ι 'ντςονίτ έ ι bοῦρέε αὺ, bέτημη Μιρηδίτασιτ ι χῦνη νδη σῦτ έ ι πηλικίύεν ατῖι, πηρ ζέμηρην ε μάδε, πηρ τη bίνdουρητ, εδὲ πηρ' bέσην ε ατῦρε. Σπουδία κὶη Κιυπριὰν 'Ροbέρτι σςπᾶλι τε διτητόρτια (λ) «'Επιθεώρησις τῶν δύο κόσμων» μbη τη Ιην, του Γούσςτιτ, 1842, ήςτη μῆ ε δούκησσιμε εδὲ ε bηρτέτη, πῶρ Ζότι Κιυπριὰν 'Ροbέρτι σςουκόντε μῆ τέπηρη τη ιάπη νιῆ ιδέη τη πηργίbησσμε τη ιέτης έ τη ρόιτηίης Σκιυπητάρηbετ, σεσᾶ τη dηφτόνίη έ τη σςπάλνίη νίσηίην έ κρύετ ε γλιούχης Σκιύπηιε εδὲ φιλολογίίην ε ατῦρε· πηρανδάι νούκη bησσς τηρῶν αὺ πησbέτσε σᾶ τη σκιόνίη κήνκατ λαούζε bέτημη. Σκδομῶπηρ φατμιρησῖ τήνη να λιάν' ατᾶ δισᾶ τη dίησμε τη σκρούαμε (συγγράμματα) τη σςτυπόσουρα νη Ιταλίίη, Αλλαμανίη, Φρηγκίίη, κὶη, μούντ τ' ι bηρτίτεμι νιῆ πούνε, ε τσίλια σὸd νδη κητή κόχη, κὶα νδόδεμι, δὸ τη bέειη μbάρη πάα μbηlυσίη έ πάα φρίκη. Γίθασει 'γκα γίίθ' άνητ νδίχηνίην πηρ τη νκιάσουρ' έ αφηρούαρη πηρσηῖ μὲ Ευρόπην ε άνης bερίουτ, φυλίίατ Σκιυπητᾶρε, κὶη ίέσιν μbη τη δῦ ζήλετ ε δέετιτ Γόνης. Ιταλία ε μεσηδίτμε πηρσηλίίνδετ, έ νιῆ τη bοζίτουρη, έ νιῆ νδσιτίμ μbη τη σπουνοάρη bέτς ούδης, έ bέτς ζακόνιτ κόχης σότμε, σίχετ νδη λιμάνετ ε Ιταλίίης άνης dίελιτ. Βρύνδηζι, δούκετ, σέ δότη μάρρη σπηράπη κήμbην ε τῖιη τη λιασττηνίης. Ησττη νιῆ πούν' ε παμbεσούαρη σέ, γίίθ' ατᾶ κιύμε ουδητᾶρησς, κὶη, τη σότμεν σιέλ ούδ' ε χέκουρτη νδη λιμάν τη Βρύνδησιτ, δότη μηνόνίην σᾶ τη σςτίτεν μb' άτ' άνη μήγκης δέετιτ, τέκ' ήςτη bρίνία ε Σκιυπηρίης. Ιταλίίασιτ πῶ στρίεν σῦτη γκαχέρη μbί ατᾶ μάλίε τη σκρεπητίμαbετ, (ακρακεραύνια) κὶη bέτη σῦρι μούντ τ' ι σσημbηλένίη 'γκαχα Βρούντι. Τέκ' πῶ κηρκόνίην ατᾶ τη κιάσεν έ τη μάρρηίην πηρσηῖ λιδηιατ, κὶη λιδηνιν κιημότι Σκιυπηρίην μὲ bότην ε κίυτετηρούαρη, έ τη πολιτέπσουρη, νιῆ. ιάτηρη φυλίίη Πελάσγε, Ελλίίνητ, bόχεν ζότρα τη ουιηδέεσαbετ

Κορφούζιτ· εδέ φλιάμμουρι ι ρίμητη (κάλιτηρη) μὲ κρύκιν τ' αργιήνδη, τουκε ουρλιάκουρ' έ ιατούνδουρη πηρπάρα Σκιυπηρίης, πηρτηρῖν νδη σπούρτηρατ ε Σκιυπητάρηβετ, έ ου σιέλ μβη μήντ ατῶ τη λιούμετη δίτη, κοῦρ δισσᾶ τρίμμα ε τριμμηρέσσα τη γιάκουτη τῦρε, Δσαβέλατ, Βοτσᾶρητ, Μιαούλιητ, Γρίβατ, λιουρτόνιν πηρ λίκιην (δηρειτηρίμιν) τη Σούλιατ εδέ τη Ελλάδης πηρσηλίν Ιουρης μβη ιέτη κιυτετόρε. Ασστού εδὲ φλιάμμουρι ι Ιταλίης καληζῶν κιή 'γκα Ανκόνα έ νιέρη νη Ηαλιέρμη νδη νίππηρατ ε Σκιυπητάρηβετ Ιταλίης, ατή τη βάρδιν έ τη λιαβδούκριν βίτ, κούουρ γιινιράλι Γαριβάλδι τσίλι σήρητ ε ση βόγηλης ουσιτρίης τῖιν τη βούρραβετ έ ζεμηρμηδένιηβετ Σκιυπητάρηβετ (Αρβηρέσσηβετ (λ) ση μεσηδίτμες Ιταλίη.

Τη σκούαριτ ε Σκιυπηρίης, σινδηκούουρ τσφάκιετ έ μέρρετ βέσς 'γκα κήνκατ ε λαούζιτ σᾶιη, πηρκέτ μῆ σοῦμη σεσᾶ νούκη μβεσόχετ, πύετηιην έ κηρκίμιν ε κόχης τανίσμε. Ήσετ' αδά κουρδὸ νιῆ ε δούκσιμε ε πᾶμε (πάρηη) αὶὸ ε νιῆι λαούζι τη βόγηλιτ, κιη καπηρδσέεν μουνδίμετ έ ποτσακίατ τη ζγιέδης χούαιη, τη πρίσσηης, έ τη πηρζήνης, πάα ζβιέρρη έ πάα χούμβουρη γιῆ 'γκα δουράτατ κῖη βόνιην φόρτσην ε σπῦρτιτ φυλίης τῖιη.

Σκιυπηρία πάρα ζαπητίμιτ Τούρκουτ.

Γλιούχα, μὲ κῆ ιάνη βῶρη κήνκατη λαούζε τη Σκιυπητάρηβετ, κᾶ κλιήνη πηρ σοῦμη κόχη νιῆ πύετηιη ὲ νιῆ κηρκίμ ι ρήνδη πηρ γιίθη ρέδετ ε φιλολόγηβετ. Σοῦμη νιέρηζη βίνδεσσιν έ σκιυρετόνιν (λ) τουε κηρκούκρη τε νιῆ Αρβηνίη Καουκάσε νίσηιην ε Σκιυπητάρηβετ. Laibnitzi μενδόντε, σὲ γλιούχα ε Σκιυπητάρηβετ δότη ίσς αιό ε Κιέλιτηβετ. Σκιυπητᾶρητ Ιταλίασηη, σῖ Ζότι Κρίσπι υπεσσκούπ ι Λαμπσάκουτ, εδέ Ε'γγίελι Μάσζι, κιη κᾶνη σστῖρη πόσστη κητᾶ μενδίμε ὲ πηρδηφτίμε νδη τσᾶ τη σκρούαμε τη μπησστέτμε έ τη ρήνδα, νούκ' ίσνιν μειάρτ τη μητούαρη μβη τη τσου-δίτμετ τσπίφηια έ δικτίμε (λ) φιλολογίίσστε τη Αλλαμανίης, σᾶ τη σσπητόνιν 'γκα δισσᾶ λιαθίτηια τη φησστῖρα, κιη βῆνη σηπάκου μβη τη δηφτύερατ τ' ατῦρε. Κλιέε δήνη πηρ Ζότιν M. G. de Hahn, τη δίησμιν σκρουετᾶριν ε «Σπουδίαβετ Σθκιύπε» τη τσκιύενιη έ τη σστιέρη μβί κητὴ τὴ πύετμε νιῆ δρίτη τη ρέε· εδὲ πηρ νιῆ Σκιυπητᾶρ Σικιελίίας Z. Διμ. Καμάρδην, τ' α ντσέλιηνίη εδὲ τ α μβαρόνιη

ση σόσουρ' έ τη κιανίτουρη. Σκίυπητᾶρητ ιάνη, πάς Ζότιτ Χᾶν, νδιέκησιτ, έ στηρνίπηρατ ε τη κιούκιτουρβετ Πελάσγη. Πελάσγητ δότη κέενη ιετούαρη νδη κόχηρατ τη πηρπάρμε κίή νδη κρύε, νδη Έπηρη, Μακιεδονίη, Ιλλυρίίη, Ελλάδη (μὲ Πελοποννίσιν) εδέ νδη τσεσᾶ βήνδε τη πηρμένδησιμ τη Ιταλίίης. Νδη Ελλάδη Πελάσγητ δοτη κέενη μάρρη γιούχην ε Ελλίίνηβετ, κουουρ κητᾶ έρβην τη χύπιν γιήνδηίην ε Πελάσγηβετ, ατιέ τέκου φιάλία ε πάρη (αὐτοχθονία βετηδέεσμεία) δότη κέετη δουρούαρη νιέρη κούουρ σκλιέετη πηεσσπούαν Ιλλιυρίην. Νδη Σκίυπηρίη (Ιλλιυρίη τη μεζδίτμε) εδὲ νδη Έπηρη θέλίβι (στοιχεῖον), ά γιήνδηία Πελάσγε κᾶ δηβούαρη, ά τρέτουρη έ σαρτούαρη νδηρ βέτηχε στιχίιν' ε Σκλιέεβετ, ανδάί 'γκα κῦ βέντ φόρτ τη πάκα κάνη δάλίη κίή μβη τη κατηρμβηδιέττην κίνβιέτε σκούλίμετ Επηρότε τη σηρένς Ελλάδη. Ασστού πρᾶ ζοῦρι πηρσηρῖ πηχάπηία ε κόχηραβετ πάρα, πῶρ μέ κητὴ νδηρυσίίμ, σὲ Πελάσγητ αυτοχθόνηρη ουτρέτην εδὲ ουδέρδην νδη Ελλίίνητ πηρχάπησιτ' ὲ σὸδ τη ρίνίτη Πελάσγη μβέτουρη έ βενδόσουρη νη Ελλάδη πῶ τρέτεν τσα-'γκα-τσᾶ, ὲ πῶ σαρτόχεν νδη Ελίίνη. Σινηκούουρ ρηφέεν Σκρουετᾶρι ι «Σπουδίαβετ Σκιύπε» δότη ιέενη τη σότμεν Σκίυπητᾶρη νδη πηρ γίίθη άνητ ε Ελλάδης, ασστού τη ση ρένς, σῖ εδέ τη Πελοποννέσιτ, πηρβέτς' Ετολίίης, Ακαρνανίης, Λακονίης, εδέ Μεσίνης. Νδη Αττίδη, Μεγαρίδη, Αργολίδη, Β'ιοτίη, ατᾶ ιάνη μῆ ε μάδεία πιέσ' ε λαούζιτ (ά πολιέμιτ). Πηστάίνα νη ουινδέεσατ (νισίατ) τη Ύδρης τη Πέτσης, τη Πόριτ εδὲ τη Σκλαμίνης ιετόνίην βετημπηρβέτημιη Σκίυπητᾶρη (πάα Γρέκηρη). Πο νδῆ (ήσστη σὲ) Ζ' Χᾶν μενδῶν σὲ Πελάσγητ εδὲ Ελίίνητ ε λίασστηνίης, ίσγνιν λαούζε τη βέτσιμη έ τη νδᾶρη, αὺ βέτη βούχετ παπά τη ρηφέενίη σεσᾶ σσοῦμη τη άφηρμη γιηρίνί, φάρ' έ φίς, έ νῖῆ γιάκου ίσγνιν ατᾶ, έ σεσᾶ τη σσοῦμα έ τη 'γκούστα λίίδηζα ι αφηρόνιν έ ι 'νγίίτηνιν νίηριάτηρη χούαζα. Ι πάρι Σκίυπητᾶρ «θότ' αύ» σ' ίσς τιάτηρη βετσεσέ μοτσατᾶρι (βηρσηνίκου) ι τη πάριτ Ρωμάνι, εδὲ τη πάριτ Ελίίνι· πο ίσς εδὲ νδηρ τᾶ αφηρμία έ φαρεφισηρία ε μάδε, ά μὲ τη τιέρα φιάλία, αιὸ κίη ίσς βάρασι, έ νῖῆι λόιι νδηρ ζακόνετ ε τη τρὲ λαούζεβετ, μβουρῶν πηρέι νῖῆι κρόνιε, νῖῆι' ήμμε, κίη ήσστη ήμμα Πελάσγε. Ζ. Θεοδὸρ Μόμπενι βησστηρῶν έ κιούαν σῖ νιῆ τη βοῦμε τη βηρτέτη έ τη πασμβηδύσιμε, «τη νίηχέρησμεν νίσηίην» ε Σκίυπητάρηβετ εδὲ φυλίίαβετ Ελίίνε εδὲ Ιταλίίασε.

Σκίυπητᾶρητ ε μεζδίτμες Ιταλίίη ιάνη μὲ σύδη μαδησστῶρη εδὲ βαληνγρέχουρη μβη κητῶ τη νδρίτσιμε ftσπίρηίρα έ ζβουλίίμε, τέκ ουδούκ σὲ ατᾶ κίήνηκαν στηρνίππηρα έ διέμ τη ση χιερού-

ασιμηδετ Πελάσγηδετ Ομέριτ, τ' ἀτῦρε Πελάσγηδετ, κὶη πηρράλασιτ Ελίίνη λιηγιηρόνιν, σὲ ατᾶ ίσιν λιίνdουρη «πάρα χήνης»· τ' ἀτῦρε bίιηδετ Πελάσγουτ «τη ση πάριτ bούρρι λιέριτ πηρέι δέουτ»· κὶη στίσι (νdηρτόι) μbὶ Λιυκιέουν «τη πάριν κιυτὲτ, κὶη πᾶ Δίελι». Z. Δόρση, κὶη κᾶ μbηλιέδουρη μὲ κάκι η dινακηρίη παραδήνιατ ε λαούζιτ φυλί'αbετ ατῖιη, ρᾶρη μὲ μίσς, μὲ σχπῦρτ (φράσις 'Αλβανικὴ) (λ) μbὶ ατῶ, θηρρὲτ πηρ φυλίίνη Σχιυπητᾶρες, κητῶ τη λιαbdούαρσιμε, έ τη πατσιμούασσμε νίσηια, εδέ νdέερηίην ε λιάρτη τη κέετη bίιη Φιλίίππιν, Διεσσάνdριν τη μάδιν, Αριστοτέλιν(;) Βούρρον, μbηρετηρέσσην Τέουθην, ε τσίλια κουdσόι τη κηθέενίη γίϊ, έ τη κιενdρόνίη πηρπάρα διμοκρατίης 'Ρῶμης. Κητᾶ κουϊτίμε κάνη κιήνη γιιθημῶνη τη γῖᾶλη έ τη ζιάρτη νη ζέμηρη τη Σχιυπητάρηδετ. Νιᾶ ιστοριᾶρ, Ναπολίίτας, Summonte, ρηφέεν, σὲ πρένκου ε Ταρένdιτ μbη τη πεσσημbηδιέττην κιινδιέτε σχκρόι Σκανdερbέουτ νιᾶ λιέτρη τη bηρbίτσιμε έ τη χακηρούασσιμε. νdη τη τσίλιην αὺ πηρφλίίστε έ σχᾶντε λιαούζιν ε ατῖι σῖ bακητία· εδὲ Σκανdερbέου ε νκηθέου ατῖι κητὴ τη βράζσητη πηργιέκιηίη· «Τί νούκη νιὲχ Σχιυπητᾶρητ εμῖι· νᾶ ιέεμι έ ζdρέπεμι 'γκαχα Έπηρι, ανdέι 'γκαχα κᾶ dάλιη Βούρρουα, αρημίκου ι 'Ρομάνηδετ· εδὲ 'γκαχα Μακιεδόνασιτ, 'γκαχα dόλιι μουνττᾶρι ι Χίνdιτ, Διεσσάνdρι». Κησστοὺ πρᾶ κουπητόχετ έ μέρρετ βέσς ε νιείμεικ ε ση dηρέίτης έ ση ούδης μαδησστίη, κὶη ού κᾶ χίε Σχιυσητάρηδετ τη μbλιόνίην ζέμηρην, έ τη μbούρρεν μεούδη πηρπάρα Σχκιέεδετ εδὲ γίιθη γιήνdηιες Ευρόπης. Δῦ φυλίία βέτημη κάνη σῦ, έ κάνη γιέτουρη χῖρ πηρπάρα ατῦρε, Ελίίνητ εδὲ 'Φρήγκιητη. Πηρσὲ Σχκιυπητᾶρητ ε dῖνη σεσᾶ ε λιαbdούαρη κηλιέε ιστορία ε Ελάδης μότσιμε. Νιᾶ 'γκαχα νdίχμησιτ μᾶ τὴ πησστέτμη εδὲ τη κουτουράρσιμη τη φυλίίης ατῦρε, Z. DeRada, μέρρητε πηρ σχένίη τη bέϊταbετ ατῖιη, κὶη κάνη βηιέίτουρη (θότη) σηπάκου, έ γιήνδεν νdηπηρ λαούστ, κητᾶ bέϊτα τη Λαμαρτίνιτ. «Ού νούκη ϊάμη, πηρbέτσε νιᾶ βάρbαρη ι χούαϊη μbὶ ζάλετ τούαϊη· ι bίρ' ι dιέλιτ μᾶ πάκ' ι dηλίίρη, εδὲ πρίνdηbε μᾶ πάκ' τη φίσημη, έ τη πα'bηιέίτσιμη· ῶ ιοῦ, bίιητ' ε Έλίης, τη ίου κιούανβηλέζηριτ εμῖι ιοῦ, κὶη τη τᾶρη ιέτην τη νουμουρόνίη νιεερίου πηι ρίνdητ τούαϊη, νούκου γιέεν βέτσεσε μbηρέτηρη, ερρόν, εδὲ χύιε». Φρήγκιηbετ ατᾶ ου θόνη βηλέζηρη, εδὲ dούκν τη θόνη, σὲ στηργιύσητ ε τη ση dῦ φιλίίαbετ κᾶνη φιέτουρη μbη νιᾶ διέπη. Α μῶς ήσστη κητά, νιᾶ λιαbdίμ πηρ τσουdίην κὶη μᾶ τη μίρητ λιουφτητᾶρη τη Ανατολίίης dηργόνιν λιαούσιτ bερίουτ μᾶ τη θάνητιτ νdη λιούφτη; Άπο μῶς ήσστη μᾶ μῦρη νιᾶ κουϊτίμ ι τη διέτραbετ λιουφτη σχοκηρία, εδὲ τη λιούφτραbετ γηλιάτα νdηρ Πελάσγητ ε Μακεδονίης,

εδὲ στηρνίππηρατ ε Γάλιηδετ, Σιγοβέζητ, κὶη ίσιν μβαρησούαρη νδη Ιλλίυρίη; Ιστορία κᾶ ρούαίτουρη μῆ σάκτη πηρμενδίμιν ε λιούφτραβετ, κὶη Βούρρουκ νδέζι πηρσίπηρ' 'Ρῶμης, κούουρ κῦ πρέγκ ουτβηρδίτ Ιταλίης, εδὲ χόκι φυλίην Σκιυπητᾶρε πὰς φάτιτ, έ πὰς τη νδιέκμεβετ τῖια, νδῶ μβῆ νδηρτέσατ' νδῶ μβη πραπησίρατ τη βέτ. Jάνη νιόχουρη πρᾶ κουδσίμι εδὲ λιεβενδηρία έ νκηθύεριατ ουσστηρίσστε,έ παστάί σάσηία ε ζεμβρημάδιτ Επηρότι, κουτουρίηία, έ ρηζίκου τεκοῦ αὐ χόδι πουσστέτιν ε 'Ρῶμης, πὸ αὐ τη κῖσς γιέτουρη νδη Ιταλίη νιῆ νδίχμη τη βηιέϊσιμε πηρ βέτηχε. 'Ωστη νιῆ πούν' ε βησστηρούκσμε, πηρ τη βάνη ρές, έ πηρτη πηρμένδουρη, αιό κὶη Z. Μόυμσενι ρηφέεν κὶή νδη κρύε: σὲ καπεδάνητ ε Σκιυπηρίης σότμε, ιάνη φάρεσει νιῆ φάρε, σόκη πάκ νδηρρυσίμ, έ γιάνίην 'γκα τη γίῖθα μὲ ουσστηρτῶρητ ε Βούρρος. Μὲ τη βδέκουριτ τη Βούρρος, τη 'μπόσστουριτ τη Τέουθης, Μακεδονία εδὲ Ιλλίυρία κατανδίσην έ ουγιένδην 'Ρωμάνε. Πο τη πκουτησούασσμιτ Σκιυπητᾶρη νούε' ε 'νκιάτην, άς ε πηρίτην πάκ διαμαρτυρίσουρη ζγιέδην ε μουντταριτ. Ατᾶ νούκ' ίσιν 'μπόσιτουρη, έ μούνδουρ' γιιθάκίη έδε σσῦμη κόχη πὰς Κοστανδίνιτ. Σ.ἰχ κητοὺ νιῆ κήνκη μβηλιέδουρη βάραζι πηρέϊ Ζότιτ Κρίσπι, εδὲ πηρέϊ Δόρσης, ετσίλία ρηφέεν, σὲ Σκιυπητᾶρητ μὲ γίῖθη τη μάδιν δισσηρία έ ήνδην κὶη κάνη μβη χάρμητ, νούκη βέϊιν πάκ ρηκίμε νδη ουστηρίη, τέκ' ίσστε μβ' ατὴ κόχη, πὰς ζακόνιτ 'Βιζάνδιτ, νιῆ σσηρβέση ε πασόσσουρη, νδόνησε ου τοκὸι ατῦρε τη κέενη δίσε τη τσκίνερα, έ τη λιάρτα 'γκα αβλίία. «Κοσστανδίνι ι βόγηλιθ—Τρὶ δίτη δὴνδηριθ—Περηνδούαρη τρὶ δίτη—Με νούτεν τη ρές, τη ρές—Ι έρθ κάρτα ε Ζότιτ μάθ—'Αυ τη βέϊιη νδ' ούστρατη.....Κού βέτε τί τάτη λιάσσι;—'Βέτε κοῦ σσκρετία ἰμε—Μη κιέλ τη γρκμίσεμη—Σὲ πάτα νιῆ bῖρ τη χ'ιέσμη—Μ' ε μαρτόβα έ σσοῦμη τη ρίι»— ..... Πάσσι πηρσηνδῦτ Ομερίσστ τη bούμες έ πούνηρατ τη καληζούαρατ κὶή νδη κρύε τη κάνκης, beιτᾶρι σστῶν «Ανὶ σὸd βάσσα μαρτόνετ — 'Ε σκουπέτατ κὶη μη σκρέχεν—Θόνη βδέκην ε bίριτ τίμη—»..... ε νδη τσάστ κὶη Κοστανδίνι bῆ ουνάζην νδη γλίίσστ τη «σηβούκουρης» κηὸ ε νιέχ ατὴ: έ «Λιότε μη ι ουρρουκουλίσην» ετίρ.

Λιούρτηρατ ε Ανατολίίσστες μbηρετηρίη κούνδρα Σκιέεβετ νούκη μιρησούαν τη νδόδμεν έ κατανδίην ε Σκιυπητάρηβετ πο φυλίία Πελάσγε, κὶη ίσς άκὶη τέπηρρη πηρχάπουρη, νούκη δέτη ζηbίρρεει è χούμbεει πηρπάρα φιλίίης Σκιέεβετ. Τούρκιτ, πόσα σσπούαν έ ι ουτούρην Ευρόπης, γηεσίτην, εδὲ τραζούαν κητὴ τη βόγηλίη έ ζεμαράκε Σκιυπηρίη, πο πηρ σσούμη κόχη ατᾶ κλιέενη τη θύερη, τη μπηράπσουρη, εδὲ τη πεγκούαρη πρεϊ ασᾶϊη. Φημίία ε Βάλτσαβετ

[illegible]

[illegible]

ΙΣΤΟΡΙΚΟΝ ΑΝΕΚΔΟΤΟΝ.

([illegible]) (α)

[illegible]

(α) [illegible]